

מי שאמר פרק שלישי נזיר

## יה.

עין משפט  
נר מצוה

יג א מי' פ"ו מהל'  
מזירות הלכה ג:  
יד ב מי' שם הלכה ח:  
מז ג מי' שם הלכה ז:  
מז ד מי' שם הל' טו  
וע"ש בכ"מ:

## תורה אור השלם

1. וְכִי יָמוּת מִת עָלְיוֹ  
בַּפֶּתַע פִּתְאֹם וְטָמָא רָאִשׁוֹ  
נָזְרוּ וְגִלַּח רָאִשׁוֹ בַּיּוֹם  
טָהֲרֻתוֹ בַּיּוֹם הַשְּׂבִיעִי  
יְגִלְחוּ: במדבר ו ט  
2. וְעָשָׂה הַכֹּהֵן אֶחָד  
לְחֹטֵאת וְאֶחָד לְעֹלָה  
וְכֹפֶר עָלָיו מֵאֲשֶׁר חָטָא  
עַל הַנֶּפֶשׁ וְקִדַּשׁ אֶת  
רִאשׁוֹ בַּיּוֹם הַהוּא:  
במדבר ו יא

## מוסף רש"י

וקדש את ראשו. למזירות  
טהרה שמה (כריתות ב:).

פי' הרא"ש

[illegible]

(א) נראה דכן היה גירסתו בגמ'.

רד"י שלקא דערפך תגלחם עומאם ימי חלוטו מילא צעי תגלחם.  
והסכתיו ובכס המטהר את בגדיו וגו' והואו דינא דקא מייתי ומה  
נזיר בקבר דו' הייז קאטי וואו זי וואו ראוין תגלחם: לעולם אימא  
לך תגלחם דטומאם <sup>(א)</sup>ציון וטבל מתגלח צשציי שלו וואי  
דקא פאר ימי חלוטו שערן

דאי ס"ד תגלחת טומאה ימי חלומו מי לא בעי תגלחת לא תגלחת דנזירות קנני ת"ש וטמא ראש נזרו כ"בטהור שנטמא הכתוב מדבר שהוא מעון העברת שער והבאת ציפרין ולפטור את הנזיר בקבר<sup>ז</sup> שאין מעון העברת שער והבאת ציפרין והלא דברים ק"ו ומה טהור שנטמא מעון העברת שער והבאת ציפרין מי שהיה טמא מתחלה אינו דין שיהא מעון העברת שער והבאת ציפרין ת"ל וטמא ראש נזרו במי שהיה טהור ונטמא הכתוב מדבר שיהא מעון העברת שער והבאת ציפרין ולפטור את הנזיר בקבר ש"מ מאן תנא הא דת"ר<sup>ח</sup> אין בין טמא שנזר לנזיר טהור שנטמא אלא שטמא שנזר שביעי שלו עולה לו מן המנין ונזיר טהור שנטמא אין שביעי שלו עולה לו מן המנין א"ר חסדא רבי היא דאמר רבי אין נזירות טהרה חלה אלא עד שמיני דאי תימא ר' יוסי בר' יהודה היא האמר נזירות דטהרה משביעי הוא דחיללא<sup>ט</sup> מאי רבי ומאי ר' יוסי ברבי יהודה דתניא<sup>י</sup> וקדש את ראשו ביום ההוא<sup>י</sup> ביום הבאת קרבנותיו דברי רבי ר' יוסי בר' יהודה אומר ביום תגלחתו והא דתנן<sup>יא</sup> נזיר שנטמא טומאות הרבה אינו מביא אלא קרבן אחד מאן תנא אמר רב חסדא ר' יוסי בר' יהודה היא דאמר נזירות טהרה משביעי חיללא ומשכחת לה כגון שנטמא בשביעי וחזר ונטמא בשביעי<sup>יב</sup> (ומני ר' יוסי בר' יהודה היא) כיון דלא יצא שעה הראויה להביא קרבן אינו חייב אלא קרבן אחד דאי תימא רבי היא אי דנטמא בשביעי וחזר ונטמא בשביעי (וחזר ונטמא בשביעי) כולוהו טומאה אריכתא היא ואי דנטמא בשמיני וחזר ונטמא בשמיני הרי יצתה שעה שראויה להביא קרבן מאי טעמא דרבי אמר קרא<sup>יג</sup> וכפר עליו מאשר חטא על הנפש והדר וקדש את ראשו ורבי יוסי ברבי יהודה אם כן לימא קרא וקדש את ראשו

וְחוֹזֵר וְנִטְמָא בְּשֵׁשִׁי אֵינוֹ קוֹרֵא לוֹ טוֹמְאוֹת הַרְבֵּה כִּי שְׁעִידִין לֹא חָל  
עָלָיו טַהֲרָה כֻּלָּם (א) וְדַמִּי (ב) לְטוֹמְאָה אֲרִיכָתָא. דְּלִי אֲלִיבָא דְרִבִּי  
אֵלָא מִשְׁכַּחַת לֵה דְמִיקְרֵי טוֹמְאוֹת הַרְבֵּה וְלֹא לִיִּיב אֵלָא קֶרְבֵּן אֶחָד  
אֲמַרְתָּ מִשְׁכַּחַת לֵה כְּגוֹן שְׁנִטְמָא בְּשִׁבְעִי וְחוֹזֵר וְנִטְמָא בְּשִׁבְעִי  
אֵינוֹ חֵיב אֵלָא קֶרְבֵּן אֶחָד לִסְוֹף יְמֵי הִרְתּוֹ כִּיּוֹן דְּנִזְרוּת דְּטַהֲרָה  
אֵלָא חֵיבָא עָלֶיהָ עַד יוֹם שְׁמִינִי כֹלֵה חֲדָה טוֹמְאָה אֲרִיכָתָה אֵלָא  
וְלִיבָלָא בְּזֵה טוֹמְאוֹת הַרְבֵּה. וְהִי אֲרִיכָתָה כְּגוֹן דְּנִטְמָא בְּשִׁבְעִי וְהִי  
לְהוֹ טוֹמְאוֹת הַרְבֵּה הֵא גַּמִּי לֹא מִיתְרַחֵת לָא יֵבִיא אֵלָא קֶרְבֵּן  
אֶחָד דְּלִי אֲלִיבָא דְרִבִּי כִּיּוֹן דְּנִטְמָא יוֹם שְׁמִינִי שְׁתַּחֲתָה שְׁעָה שְׂרָאִיָּה  
לְהַבְיָא בְּה קֶרְבֵּן נִחְיִיב עַל כֹּל לִאֲחָד. הֵילֵכך לֹא מִיתּוֹקְמָא  
אֵלָא כְּרִבִּי יוֹסִי כְּרִבִּי יְהוּדָה ש"מ: מֵאִי טַעמָא דְרִבִּי. דְּאִמַּר  
כִּיִּילָא עָלֶיהָ מִזְרוֹת דְּטַהֲרָה עַד יוֹם הַבָּחַת קֶרְבָּנוֹתָיו: דְּאִמַּר  
קֶרְבָּן וְכַפֵּר עַל מִלֵּךְ מֵאֲשֶׁר חָטָא עַל הַכּוֹפֵף וּגו'. וְדַמְשֶׁעִי אֲמַרְתּוּ וְקִדְּשׁ  
אֶת רִאשׁוֹ שִׁתְחִיל לִמְנוֹת בּוֹ צוּמָן שְׂכִיפֵר עָלָיו דְּלִיִּינוּ בְּשִׁמְנֵי (א):

371

(א) לעיל יו. יז. ב. (ב) כריתות  
ב. ג. (ג) כריתות ט. ד) ס"א  
ל"ג, (ה) (ויקרא יד),  
(ו) (צמדבר ו, ו) (שם),

נוסחת הריב"ן

[illegible]

## הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה נעלמו וכו'  
והלא דקאמרינן וכו' מילוטו  
(ב) בא"ד כסאוס מתגלה  
נמשפין: וכו' חזר וכו'  
מירדו אתי דין וכו' ה"ד  
ואח"כ מ"ה ש"מ כ"ו  
מתקמר: וכו' חזר וכו'  
שטמא: שמו: (ה) ח"ה  
דיוס נתגלחו וכו' וגילה  
רש"י וכו' ותיבת וכו'  
נמשין: (ו) (ז) ח"ה  
שטמא וכו' טרסה כלל  
וקרי' ליה טרסאה  
איתרסא דל"ה ואח"כ מ"ה  
לז' אליכא וכו' ואינו חייב  
וכו' חזר וכו' נתגלה  
דאליכא אלא כיון דנמשא  
ברבא ממזי וכו' נתחייב  
דקרינ על כל אחד וכו'  
ה"ה וכו' ותיבת לז' נמשין:

## הגהות מהר"ב רנשבורג

**א** רש"י ד"ה כגון שנטמא וכו' וחזר ונטמא ביום ו' דטומאה וכו'. ג"כ עי' א"מ: [ב] תוס' ד"ה ביום תגלחמו וכו' והא דתנן פ' קמא דכרייתות דף ב' ג"כ כ"ל. ודלא כחילופי גרסאות לעיל שגביסו בחטם. אורח מישור:

## הגהות התוספות

1. חיבת משביעי נמחק.
2. 5"ל כולו.